

Postipoiss

polka

Pal - ju aas - taid läi - nud möö - da sel - lest a'ast. Kui veel
o - le - mas ei ol - nud mei - e maal, ron - ge, au - to - sid, jalg - rat - taid, e - ga
teh - tud pik - ki mat - kaid, na - gu tä - na - päe - val kõik - jal nä - ha saad. Uh - ke
pos - ti - poiss sõi - tis kord maan - teel. Kü - last kül - la, lin - nast lin - na viis ta
tee. Kõi - gil uu - di - seid tõi pos - ti - poiss kau - gelt, nüüd vaid
möö - dund a - ja mä - les - tus on see, on see, on see.

Talvel lumi tuiskas, tormas maantee peal,
juba kaugelt kõlas aisakella hääl,
soojas kasukas sääl sõitis
mõni rikas linna-kaupmees,
uinus mõnusasti, habe härmas tal.

Ref.:Uhke postipoiss jne.

Kirju kallimalt ka postipoiss siis tõi,
vahel suudluse ta selle eest ka sai.
Mitu hõberaha taskus
selle vaeva ära tasus,
mida teekond pikk tal kaasa tuua võis.

Ref.:Uhke postipoiss jne.

Postijaam ja külakõrts need üheskoos,
soojas kambriks ikka tuju oli hoos.
Siis kui jalgu puhkas hobu
peeti külmarohust lugu,
varsti sõit läks lahti jälle täies hoos.